

Bilag 2.

Oversættelse.

Udenrigsminister Poul Hartlings indlæg i generaldebatten den 8. oktober 1968 under De forenede Nationers 23. Generalforsamling i New York.

1. Dette års Generalforsamling åbner i en atmosfære, der hverken er lys eller lovende. Alvorlige internationale begivenheder kaster deres skygge over det arbejde, som nu er begyndt. Som repræsentant for et europæisk land, er det kun naturligt, at jeg først og fremmest har Sovjetunionens og andre Warszawapagt-medlemmers militære intervention i Tjekkoslavakiet i tankerne. Besættelsen var helt uberettiget. Det var en voldsakt, der gik imod den tjekkoslovakiske regerings og det tjekkoslovakiske folks ønsker. Alle i Danmark, uanset deres politiske overbevisning, betragter denne dybt tragiske knægtelse af et folks ret til selv at bestemme sin skæbne som en brutal tilbagevenden til tilstande, som vi havde troet hørte fortiden til. Umiddelbart efter invasionen af Tjekkoslavakiet havde vi lejlighed til i Sikkerhedsrådet at udtrykke vor fordømmelse af dette magtmisbrug og til at opfordre besættelsesmagterne til at trække deres styrker tilbage. Jeg vil gerne her gentage vor opfordring til en hurtig tilbagevending, således at det tjekkoslovakiske folk kan få lov til at forme sin egen fremtid i frihed.

2. Danmark har stedse søgt at gøre en aktiv indsats for at fremme afspænding i øst-vest-forholdet. Det tilbageslag, som afspændingen har lidt som følge af interventionen i Tjekkoslavakiet, har voldt os skuffelse og bekymring. Ingen af os ønsker en tilbagevenden til den kolde krigs dystre tid. Afspændingen kan imidlertid ikke være ensidig. Begge parter må yde deres for at skabe den atmosfære af gensidig tillid, som er en uomgængelig betingelse for en sand afspænding. Det er fortsat vort mål at se denne betingelse opfyldt med henblik på,

at vejen kan banes for en retfærdig løsning af de europæiske sikkerhedsproblemer, herunder spørgsmålet om Tysklands genforening.

I denne forbindelse vil jeg gerne udtale, at den danske regering har hilst den tyske forbundsregerings klare og utvetydige afspændingspolitik velkommen. Bestemmelserne i artiklerne 53 og 107 i De forenede Nationers pagt har været genstand for debat fornylig, og det har været påstået, at de hjemler ret til intervention med magt i den tyske forbundsrepublik. Efter vor opfattelse vil ingen af disse artikler kunne påberåbes som grundlag for sådanne krav.

3. Den tragiske konflikt i Nigeria har vakt dyb bekymring i mit land. Inden for de internationale organisationers ramme har Danmark på enhver måde forsøgt at yde bistand til de hjælpeprogrammer for civilpersoner, der lider nød i de områder, der direkte eller indirekte berøres af konflikten. Jeg vil gerne gøre det klart, at vi steds har rettet og fremdeles retter vore bestræbelser udelukkende imod en løsning af de humanitære problemer. Vi nærer intet ønske om at intervenere i de politiske sider af konflikten, men vi har med den største interesse og sympati fulgt de forskellige bestræbelser i afrikansk regie for at opnå en politisk løsning, der kan føre til en afslutning på konflikten. Efter vor opfattelse ville en standsning af våbenleverancerne have kunnet fremme disse bestræbelser, og vi finder det højst beklageligt, at udenforstående lande ikke har afstået fra våbenleverancer.

Det må forstås, at menneskelige lidelser af den art, som vi nu er vidner til som et resultat af begivenhederne i Nigeria, går